

Postanowienie z dnia 6 grudnia 1996 r.
II UZ 12/96

Postanowienie sądu II instancji rozstrzygające o kosztach zastępstwa procesowego nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie. Kasacja od takiego postanowienia nie jest dopuszczalna.

Przewodniczący SSN: Stefania Szymańska, Sędzia SN: Jerzy Kuźniar
(sprawozdawca), Sędzia SA: Mieczysław Bareja.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 1996 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Zakładu Produkcyjno-Usługowo-Handlowego "R." S.A. w O.W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w O.W. o zwrot wydatków na zasiłki chorobowe, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 października 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł

o d d a l i ć zażalenie

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 1996 r. [...] Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu oddalił skargę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w O.W. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Wojewódzkiego z dnia 19 marca 1996 r., a postanowieniem zawartym w wyroku zasądził od organu rentowego na rzecz Zakładów Produkcyjno-Usługowo-Handlowych "R." S.A. w O.W. kwotę 100 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Powyższe postanowienie zaskarżyła zażaleniem, nazwanym apelacją, ubezpieczona spółka dochodząc jego zmiany i zasądzenia od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według załączonych kopii faktur VAT, a Sąd Apelacyjny w Łodzi zażalenie to oddalił postanowieniem z dnia 27 sierpnia 1996 r., [...].

W kasacji od tego postanowienia ubezpieczony zarzucił naruszenie prawa materialnego i wniósł o jego zmianę w kierunku wskazanym w zażaleniu.

Sąd Apelacyjny w Łodzi uznając niedopuszczalność kasacji w myśl art. 392 KPC odrzucił ją (postanowienie z dnia 4 października 1996 r. [...]) przyjmując, że postanowienie o kosztach nie jest postanowieniem "kończącym postępowanie w sprawie", orzeka ono bowiem o kwestiach ubocznych.

Wobec zażalenia ubezpieczonych Zakładów "R." S.A., złożonego na to postanowienie w trybie art. 393¹⁸ KPC, Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Stosownie do art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego... (Dz. U. Nr 43, poz. 189) od orzeczenia Sądu drugiej instancji oddalającego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (to jest po dniu 1 lipca 1996 r. -

art. 14 ustawy) rewizję lub orzekającego co do istoty sprawy, przysługuje kasacja, z wyłączeniem spraw, w których według tej ustawy kasacja nie przysługuje. Przepis ten - w ustępie 1 - formułuje zasadę, w myśl której sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie tej ustawy toczą się od 1 lipca 1996 r. według jej przepisów, natomiast wyjątki regulowane w dalszych ustępach dotyczą jedynie rewizji, a więc środka zaskarżenia obecnie już nie istniejącego.

Sprawa niniejsza - skarga o wznowienie postępowania - wszczęta została przed 1 lipca 1996 r., natomiast zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach rozpoznane zostało już po tej dacie. Fakt, że środek ten strona skarżąca nazwała "apelacją" nie ma znaczenia prawnego. Rozważenia w związku z tym wymaga, czy postanowienie Sądu Apelacyjnego oddalające zażalenie złożone od rozstrzygnięcia o kosztach, kończy postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 393 § 1 KPC.

Podzielić należy stanowisko Sądu Apelacyjnego, że takie postępowanie nie ma charakteru kończącego postępowanie, skoro chodzi tu o rozstrzygnięcie w kwestiach ubocznych w stosunku do tzw. meritum sprawy (w tym przypadku było nim ocenienie zasadności skargi organu rentowego o wznowienie postępowania). Fakt, że od postanowienia Sądu Apelacyjnego - jako sądu drugiej instancji - oddalającego zażalenie nie służy środek odwoławczy, nie oznacza, że kończy ono postępowanie w rozumieniu powołanego art. 392 § 1 KPC. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania stanowi część orzeczenia wydanego w sprawie, ale dotyczy ono kwestii nie będącej przedmiotem zasadniczego postępowania, a więc kwestii w tym sensie ubocznej.

Powyższe trafnie ocenił Sąd Apelacyjny odrzucając kasację jako niedopuszczalną stosownie do art. 393⁵ KPC, stąd też dzieląc jego ocenę należało zażalenie oddalić na podstawie art. 393¹² KPC.

=====